

Теплі весняні дні нагадують нам про ніжність і турботу маминих рук, адже саме в цю пору у всьому світі виражають любов і шану своїм матусям. Друга неділя травня—це офіційний День матері, хоча, по суті, - це свято вічності: з покоління в покоління для кожного мама - найголовніша людина для своїх дітей.

Рідном нашим мамам

Мама, мамочка, матуся-
Скільки ніжних слів!
Перелічить їх не беруся,
Бо не стане стільки днів.

Лише якась півка година,
Чи слези на очі навернуть –
Спишить до матері дитина,
А няні вже пригорнуть.

Вона обійме, поцілує –
І зрозуміє немовля.
І вже дитина не сумує -
Радіє мама за дитя.

Буває часто таке в світі,
Що виростає дівчора,
І скаже нені слово лише –
І у світ піде названня...

А малі сумно, мама плаче...
Вона ж бо знає: не хотів....
Ти ж полюби мене, юначе,
Чому сказав образливий їй спів?

І тому я вас благаю –
Не ликсювене матерям!
Вони ж бо завжди вас прощають -
Це вже ти собі загли.

І колиш ще, як в дитинстві,
Підійди і поцілуй
Ніжні руки материнські –
Повеселас ти їх шапуй!

Ковько А., 11-С

Медична сестра – звучить гордо!

12 травня в Україні і всьому світу святкують Міжнародний день медичної сестри, який відзначається на честь дня народження Флоренс Найтінгейл- медсестри, котра під час Кримської війни організувала першу в світі службу сестер милосердя. Хоча святкування відбуваються уже понад сто років, офіційно цю подію почали відзначати у 1971р.

Ми звикли вважати, що наше здоров'я рятують лікарі, але потрібно пам'ятати-коли ми хворіємо, то щодобово з нами знаходиться медсестра.

Вона-це та людина, яка піклується про хворих, яка завжди допомагає, вона та, котра робить свою роботу тихо і ніколи не чекає щось взамін.

Сестра медична повинна бути професіоналом у своїй справі, бо вона універсальний фахівець, безпосередній учасник усього лікарського процесу. Від майстерності медичної сестри залежить не тільки здоров'я, але й життя хворого. Сміло можемо стверджувати, що Костопільська філія РДБМК готує висококваліфікованих спеціалістів, адже про належний рівень їхніх знань і навичок відомо не лише зі слів, але і на ділі. Якразним прикладом і вартим гордості є здобуте Бриж Юлією, студенткою-випускницею нашого коледжу, призове місце у Всеукраїнському конкурсі професійної майстерності "Ескулап".

Отож, вітаємо нашу медсестричку з її перемогою і бажаємо професійних і творчих злетів у майбутньому. Нам є на кого рівнятися і у кого позичитися, а наші викладачі-наставники завжди нам у цьому допоможуть.

Слободянюк К. 31-С

У руках акушерки два життя

Вибір професії – це велика відповідальність перед батьками, суспільством та найголовніше – перед самим собою. Тільки ти сам знаєш, чого ти прагнеш, чого бажаєш. І коли приходить момент іти за покликанням, головне – не схитрити.

Я вважаю, що професія акушерки – одна з найблагородніших.

Для того, щоб відповісти на питання, чому я обрала саме цей рід занять, потрібно спочатку розібратися, у чому його особливості.

Слово «акушерка» походить від французького «accoucheur», що в дослівному перекладі означає «той, хто стоїть у ложа», а в звичайному значенні – помічниця при пологах. Турбота акушера – здоров'я жінки і її потомства. Як бачимо, ця професія – особлива. Акушерка першою приймає в свої руки нового жителя Землі, тому від професіоналізму медика багато залежить: в його руках два життя.

Саме 5 травня відзначають значиме для людського суспільства свято – **Міжнародний день акушерки**. А існує воно ще з 1987 року, коли ідею виникнення даного заходу озвучили на Міжнародній конференції акушерок в Голландії.

Акушер – це лікар, який супроводжує жінку від початку вагітності і до народження дитини, спостерігаючи весь цей довгий період за станом майбутньої мами і дитини. Він приймає пологи, може брати участь у нескладних гінекологічних операціях. Я переконана, що варто жити задля того, щоб бачити народження життя.

Я хочу допомагати вагітним жінкам: підказувати їм правильний шлях, адже в наш час кількість абортів збільшилася. Адже діти – це дар Божий, вони повинні бути бажаними, вони це відчувають, хвилюються разом з мамою.

Професія акушерів полягає в тому, щоб допомогти вийти на світ здоровому потомству. Необхідними особистими якостями мають бути доброта, чуйність і відповідальність.

Я не шкодую, що обрала саме цю професію. Моя мета – досягти великих успіхів в охороні здоров'я матері і дитини. Хочемо закрити рідками, в яких коротко і влучно викладена роль акушерів:

**«І немає професії прекрасніше
На всіх планет материках,
Кольо лежить все людство»**

Педяш В., Сад І, 2-Б

Щемлива мить прощання

Відчиняю двері, і відразу ж в голові вимальовується величезна і яскрава картина спогадів. Тут усе таке знайоме, таке рідне... Кожна дрібничка, кожен звук, кожен запах пов'язані із певним неповторним моментом життя. Ось у цій аудиторії я познайомилася із майбутніми одногрупниками, ось тут складала перший іспит, а ось на цьому фантомі зробила першу ін'єкцію.

За 4 роки коледж став рідним домом, а викладачі – не просто мудрими наставниками, а й турботливими батьками. Мимоволі починаю сумувати, згадуючи, що навчатися тут мені залишилось лічені дні. Маленькі налькані пташенята, якими ми були, виростили, здобули необхідні знання і готові летіти у самостійне, доросле життя.

Для нас навчання вже майже закінчилось. На очі накопчується непрохана сльоза, коли подумано про те, що ніколи більше не покличе нас на заняття такий знайомий дзвінок. За нашими партами в аудиторіях сидітимуть інші діти, яких наша Alma Mater прийме у свої обійми так, як прийняла колись нас, щоб виховати не лише кваліфікованих спеціалістів, але і сильним духом, упевнених у собі

Із глумом за святах жарир уток аср аві фарм,
І я знов запізноюсь, так, задасяє, було завжд...
Знаси, МЕД, а це ж спр авді останн пар,
І я не повернусь, упамси, нікоім більше сводм.

Декламація віршів сувокс – це не для опокіста,
Але суж огоріає з кожніа разом склініш.
Я нікоім не зурмаа тожамі конспексіє сторіає,
Але кожен із днів туд завжда б напам'яті, як вірш.

Сварок і незгод... не без того, змечайно, було й це,
Та на задрієт усіа дружіаї наші коледсв.
Тав хотілоє на кожен із днів зробити ілсачу фото,
Тільки де відійти жєні майбілліаи зружіаї об'єксіає?

З повагою, Марія Чигель, 41-С

Будуть в сінях твоїх однокурсовіає зустрічі шудні:
"Як жєніа? Як робота? А що іає сім'я?"
І згадують веселі студентські туд будні,
Юніаєт, прїї і ілаєа на майбутнє...

І прощайтеє зі шмєдієстє вітру знов фарм,
Не зупиняєє, хоч і зрисику: "Зажди!"
Знаси, МЕД, а це ж спр авді останн пар,
Тв ж можєт, прошу, загрєйай цей денє назавжд...

Творча молодь доповідає

8 червня 2016 року в Костопільській філії Рівненського базового медичного коледжу відбулась підсумкова науково-теоретична конференція творчої молоді, на якій було представлено 9 науково-пошукових робіт на різну тематику, а саме: «Діагностика агресивності студентів групи 21-С, 22-С», «Вплив генно-модифікованих організмів на організм людини», «Людина—скульптор свого генетичного апарату», «Туберкульоз—як соціально-небезпечне захворювання. Шляхи його профілактики», «Куди течуть бурштинові сльози?», «Математика в медицині», «Феномен довголіття в Україні», «Енергетичні напої: за і проти», «Рентгенівські промені—дивовижний шанс для медицини».

Свої напрацювання захищали студенти I, II та III курсів сестринського відділення. Кожен з них виступив на високому рівні і успішно досягнув мети з теми, обраної ним наукової роботи, а це – привернути увагу, наголосити на актуальності, переконати у важливості проблеми, що досліджувалася та запропонувати практичні шляхи вирішення її. Своїми виступами учасники переконали, що кожен із них глибоко проникся темою, яку досліджував, зміг широко її розкрити та донести її важливість публіці. Без сумніву, необхідною для студентів була підтримка та допомога їх наставників-викладачів.

Готуючись до конференції, молоді дослідники-науковці наполегливо попрацювали: провели досліди та експерименти, соціально опитування та анкетування, відвідали лікувальні заклади нашої області. Одним словом, була проведена колосальна праця для того, щоб змістовно підготуватися і гідно захистити свої роботи. Отож кожна робота була високо оцінена шановним журі у складі: Носко І.П., Жук О.П., Іваненко А.М., Таргоній І.І., Мовчан Р.М.

Приємним було й те, що голова журі перед прийняттям рішення поцікавився думкою студентів-слухачів.

Виділити когось було дуже важко, адже кожна робота заслуговувала на похвалу. Усі доповідачі отримали сертифікат учасника. Було й визначено переможців, роботи яких виявились кращими, а саме:

І місце—робота з теми «Туберкульоз—як соціально-небезпечне захворювання», студентка групи 31-С Дубич Інна, Керівник - Вакулка В.Ф.

ІІ місце—робота з теми «Людина—скульптор свого генетичного апарату», студент групи 31-С Бушак Іван, Керівник - Глушенко М.Я.

Та було визначено два третіх місця:

ІІІ місце—роботи: «Куди течуть бурштинові сльози?», студентки групи 12-С Король Катерини, керівник - Святецька А.В. та «Енергетичні напої: за і проти», Слободянок Катерини, керівник - Пінчук М.П.

З нетерпінням очікуємо на такий пізнавально-повчальний захід наступного року.

Король К., Корійчук Ю., 12-С

Без справжньої дружби життя – ніщо

Ми часто переживаємо в житті різні ситуації. На жаль, не завжди всі моменти можна назвати щасливими. Іноколи людину може спіткати горе чи просто настає переломний період. Саме в такий час можна пізнати тих людей, які цінують стосунки з тобою. Іх називають щирими, надійними і вірними друзями.

Товариш ніколи не скривдить, не завдасть болю, завжди підкаже у важкій ситуації. Це та людина, якій завжди можна розповісти свою проблему. Так, з різних причин, за певною порадомою ми не можемо звернутися до рідних, а от справжній друг нам завжди допоможе, не залишить у біді.

Але такий скарб зустрічається досить рідко. На жаль, багато людей, маючи корисливі наміри, вдають, що вони щирі товариші, проте коли досягають своєї мети – просто зникають з життя. Через це варто бути дуже уважним і пам'ятати, що вірний друг пізнається в біді.

Дружба – найдорожче і найщиріше почуття на Землі. Справжня дружба збагачує людину духовно. Людина, яка пізнала її – щаслива. Між товаришами існує ніби нитка зв'язку, їхні взаємини щирі та довірливі.

Саме тому необхідно цінувати почуття справжньої дружби як найцінніший скарб.

Я переконана, що Костопільський медичний коледж – це не лише прекрасний навчальний заклад, але й наша друга домівка, де можна зустріти справжніх друзів. І навчання є успішнішим, і довілля є веселішим, бо поруч одногрупники-товариші і наставники-помічники.

Коледж – це одна велика дружня родина, на чолі з нашим батьком-очільником Носком Ігорем Павловичем.

Кравчук І., 12-С

Поїхали з нами

«Мені нудно» - найбезглуздіша фраза, яку тільки можна придумати. Ми живемо у величезному світі, який пізнали, в кращому випадку, на один відсоток. Навіть власна свідомість – це нескінченна й малодосліджена дорога. Навколо нас стільки всього, чим можна зайнятися й чим поцікавитися!

Ось і сьогодні ми хочемо розповісти про те, як нам, студентам, можна цікаво й з користю провести уїк-енд, як відпочити фізично та духовно, не затративши при цьому багато часу та не зазнавши великих матеріальних збитків.

Отож, поїхали!

Спеціально для тих, хто не любить довгих виснажливих доріг і ще не придумав, що буде робити літом, ми віднайшли вам мальовничий куточок природи. Місце, яке кожен має відвідати хоча б один раз у житті, яке назавжди закарбується в пам'яті і потім згадуватиметься, як один з найяскравіших моментів; місце, тепла атмосфера якого зігріє вас у найсуворіші морози і подарує хороший настрій навіть тоді, коли, здавалося б, ніщо не допоможе урізноманітнити таку набридливу сіру буденність. Про нього мало хто чув, але воно поруч.

Мова йдеться про невеличке, але таке харизматичне село Бичаль, що на Костопільщині. Невимовно красиві краєвиди, бичальські луки, через простори яких швидкими руслами протікає Горинь, небесно-блакитні ставки, що заворожують цвітом прекрасних квітів – лілій, глибока, ніким незвідана криниця під назвою Безодня, привітні та гостинні люди, в яких завжди можна знайти підтримку й допомогу – все

це помістилось в маленькому провінційному селі, надавши йому шаленої привабливості.

Побувавши в Бичалі хоч раз, ви обов'язково повернетесь знову, адже воно полонить, причаровує своєю невимушеною красою та простодушністю, залишаючи у серці незбагненне відчуття, те, заради чого ви приїжджатимете ще і ще.

Тому запрошуємо всіх і щиро бажаємо чудово провести час!

Щоб дістатися до мальовничого куточка, не потрібно багато часу та грошей. Кожен студент може відвідати мальовниче і загадкове село Бичаль, маючи бажання та незначні заощадження, тим більше, що маршрут та кошторис подорожі ми вже склали:

Маршрут: пункт відправлення—автостанція Костополя, маршрутне таксі “Рівне-Дюксин”, час відправлення—12:00 (щодня). Вартість квитка—25.30 грн (в один бік).

P.S. Триває конкурс у студгазеті на найкращу світлинку з місця подорожі. Лише відвідайте мальовничий куточок, зафіксуйте казкову мить і поділіться

Демушик М., Кидюк Л., 12-С

"МедОк" - газета студентської молоді КФРДБМК

Над номером працювали:

Слободянок Катерина
Педяш Валентина
Сад Ірина
Конько Аліна
Чмель марія
Демушик Мирослава
Кравчук Ірина
Кидюк Любов
Король Катерина
Корнійчук Юлія
Скрипник Наталія

Адреса редакції:

35000
вул. Грушевського, 18
м. Костопіль
E-mail:
kost_medok@ukr.net